

ประโยชน์ ป.ธ. ๕ แปล ไทยเป็นมคธ สอน วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖

๑. ก็สมเด็จพระบรมศาสดา ทรงสเรียกพระเมฆิยกระผี้เมื่อสามารถจะประกอบ
ความเพียร ณ ป่ามะม่วงน้ำ้ง เพาะถูกวิตก ๓ ประการครอบงำ มา (เฝ้า) แล้ว ทรง
สอนว่า ดุกรเมฆิยะ เชอทึ่งเร้าผู้อ่อน懦อนอยู่ว่า เมฆิยะ เร้าอยู่คนเดียว เชอจงรอดอย
อยู่จนกว่าภิกษุบางรูปแม่อื่นจะมา ดังนี้ ไว้เพียงผู้เดียวไปอยู่ นับว่าได้กระทำกรรมหนัก
อย่างยิ่ง ธรรมดาว่าภิกษุไม่ควรตกอยู่ในอำนาจของจิต ธรรมดาวิจิตน์เป็นธรรมชาต
กลับกลอก ภิกษุสมควรบังคับจิตนั้นให้เป็นไปในอำนาจของตน ดังนี้ แล้วทรงพระคณา
๒ พระคณาเหล่านี้ว่า

จิต เป็นธรรมชาติรุน กวัดแก่วง รักษาอย่าง ห้าม
ได้ยก นักประชัญ ย้อมกระทำจิตให้ตรง เมื่อัน
ช่างครดดลูกศรให้ตรง ฉะนั้น ปลาที่ถูกจับขึ้นจากที่
อยู่คือน้ำ โยนไปบนบก ย้อมดินรน ฉันได้ จิตนี้
อันพระโยคาวจรยกขึ้น จากอาลัยคือความคุณ ๕ ชัดไป
ในวิปัสสนากรรมฐานเพื่อละบ่วงมา ย้อมดินรน ฉันนั้นฯ

บรรดาบทเหล่านั้น บทว่า ผนุกหน้า ได้แก่ ดีนรันไปในอารมณ์ทั้งหลายมีรูปารามณ์ เป็นต้นฯ บทว่า จปล ความว่า ดำรงอยู่ในอารมณ์เดียวไม่ได้ เปรียบเสมือนเด็กชาวบ้าน ดำรงอยู่โดยอิริยาบถเดียวไม่ได้ จะนั้น ซึ่งว่า กวัดแก่วงฯ ที่ซึ่งว่า จิต ได้แก่ วิญญาณฯ ก็จิตนี้ ท่านเรียกว่า จิต เพราะเป็นธรรมชาติวิจิตรไปด้วยภูมิ วัตถุ อารมณ์ และกิริยา เป็นต้นฯ

๒. สดับมาว่า ภิกขุรูปนั้นเรียนพระกรรมฐานในลำนักสมเด็จพระบรมศาสดาแล้วคิดว่า เราชักบำเพ็ญสมณธรรม จึงเข้าป่า พากเพียรพยายามแล้วก็ไม่สามารถจะบรรลุพระอรหัตต์ได้ คิดว่า เราชักขอให้สมเด็จพระบรมศาสดาตรัสบอกพระกรรมฐาน อย่างพิสดาร จึงเดินมายังลำนักสมเด็จพระบรมศาสดา ในระหว่างทาง เท็นพยับแಡด คิดว่า พยับแಡดที่เกิดขึ้นในถูร้อนนี้ ย่อมปรากฏคล้ายเป็นรูปร่าง แก่คนทั้งหลายที่อยู่ในที่ใกล้ย่อมไม่ปรากฏเลยแก่คนทั้งหลายที่ไม่ใกล้ ฉันใด เมรร่างกายนี้ก็แบบนั้น เพราะ Orrata ว่าเกิดขึ้นและดับไป ฉันนั้น เดินเจริญพระกรรมฐานมีพยับแಡดเป็นอารมณ์มาแล้ว อ่อนเพลียเพราเดินทาง สรงน้ำในแม่น้ำอจริวดีแล้ว นั่งอยู่ ณ ร่มเงา ที่ริมฝั่งน้ำที่มีกระแสน้ำเชี่ยวแห้งหนึ่ง เท็นก้อนฟองน้ำใหญ่ที่เกิดขึ้นเพราถูกกำลังน้ำกระทบแล้วก็แตกสลายไป ได้ยิดถือเป็นอารมณ์ว่า เมรร่างกาย (ของเร) นี้ ก็เป็นแบบนี้นั่นเอง เพราะ Orrata ว่าเกิดขึ้นแล้วก็ดับไปฯ สมเด็จพระบรมศาสดาประทับอยู่ ณ พระคันธากุฎีนั่นเอง ทอดพระเนตรเห็นพระเคราะรูปนั้นแล้วตรัสว่า ภิกขุ อย่างนั้นแหล ร่างกายนี้ก็เป็นแบบนี้ เป็นสภาวะที่มีความเกิดขึ้นและดับไปแน่แท้ เมื่อน้อย่างก้อนฟองน้ำ เมื่อน้อย่างพยับแಡด ฉะนั้น แล้วตรัสพระคานว่า

ให้เวลา ๔ ชั่วนาฬิกา กับ ๑๕ นาที.

ແລ້ວ ປະໂຍດ ປ.ນ. ດ ແປລ ໄທຍເປົ່າມຄອນ

๑. สตุถາ ปน ตີທີ ວິຕາກຸເກທີ ອນວາສຕຸຕາຍ ຕສໍມື້ ອມພວນ ປະນາມນຸ່ງຢູ່ອົບຕຸ້ມ
ອສກຸກຸໂຄນິຕຸວາ ອາຄຕຳ ເມສີຍຕູເກົ່າ ອາມນຸ່ຕະຕຸວາ ອຕິກາຣີຍໍ ເຕ ເມສີຍ ກຕຳ ອາຄເມທີ ຕາວ
ເມສີຍ, ເອກໂກມທີ ຍາວ ອຸນໂປ່ງ ໂກຈີ ກິກຊຸ ອາຄຈຸດຕີຕີ ມໍ ຍາຈນຸຕຳ ເອກກຳ ປ່າຍ
ຄຈຸດນຸ່ຕະນ, ກິກຊຸນາ ນາມ ເວັ່ນ ຈີຕຸຕຸລືເກີນ ກວິຕຸ້ນ ນ ວູ້ງຫຼື ຈີຕຸຕຳ ນາມເຕຳ ລຖຸກໍ ຕຳ
ອຕຸຕົນ ວເສ ວຕຸເຕຸຕຳ ວູ້ງຫຼືຕີ ວຕຸວາ ອິມາ ເທວ ດາວາ ອກລື

ພនຖນ់ ຈປលំ ជិត្តតាំ ឧច្ចក្រក្រុង ក្រុង ក្រុង ក្រុង ^៣ វារិទ្ទេ និង សារិទ្ទេ ប្រើប្រាស់ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ^៤	ទូរសព្ទ ទូរសព្ទ ទូរសព្ទ ^៥ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ^៦ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ^៧ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ^៨
--	--

ពេទ្យ ធម្មនៃពីរ រូបាបីសុ អារម្មណេសុ វិបុជ្ជមានំ ។ ជប់លុយ កែកវិរិយា-
បេន អសនុខន្តិត គាមទារកើត វិយ កោកសី អារម្មណេ អសនុខន្តុំ ជប់៖ ឬ ជុំទានុយ
ិវិបុជ្ជាលំ ។ ភ្នំវិចិត្តុអារម្មណកិរិយាធិវិជុំទានាយ បង់ ជុំទានុយ គុណុំ៖ (ធម្មបៀវិជ-
កាសាយ ឬទិយ ភាគិ/អ្នក/ឱ្យ ១១០ - ១១៧)

๒. ໂສ ກົດ ສຕ່ຖ ສນຸຕິເກ ກມມງູຈານ ດ ດເຫດວາ ສມຜນຮມໝໍ ກຣີສຸສາມືຕີ ອຣບຸລົງ
ປວລີຕົວ ຂໍ້ງົງຕົວ ວາຍມືຕົວ ອຣທຸຕໍ ປຕຸຕໍ ອສກໂກນໂຕ ວິເສດເສຕຸວາ ກມມງູຈານ
ກາທາເປັສຸສາມືຕີ ສຕ່ຖ ສນຸຕິກຳ ອາຄຈຸຈນໂຕ ອນຸຕຣາມຄຸເຄ ມຣີຈີ ທິສຸວາ ຍຄາຍ
ຄົມຫສມແຍ ອຸ້ງຈິຕາ ມຣີຈີ ຖູເຮ ຈີຕານ ຮູປຄຕໍ ວິຍ ປຸລົມາຍຕີ ສນຸຕິກຳ ອາຄຈຸຈນຕານ
ເນວ ປຸລົມາຍຕີ, ອຍ ອຕຸຕກາໄວໂບ ອຸປປາຫວຍຕຸເນ ເຂວຽໂປຕີ ມຣີຈິກມມງູຈານ
ກາເວນໂຕ ອາຄນຕົວ ມຄດກິລນໂຕ ອຈິຮວຕີຍ ນຫາຍຕົວ ເອກສຸມື ຈັນໂສຕິເຮ
ຈາຍາຍ ນິສິນໂນ ອທກເວຄາກິຈາເຕັນ ອງຈິທີຕົວ ມທນເຕ ເຜນປິນເຕ ກິຈ່າມາເນ

ເຜົ່າປົ້ມ ກາຍມີມ ວິທິຕຸວ

ມຣີຈິຈມຸນໍ ອກີສມຸພູຮາໂນ

ເຈຕ້ານ ມາຮສູສ ປປຸປຸຜກນີ

ອາທສູສນໍ ມຈຸຈຸຮາຊສຸລ ດຈຸເໜຕີ ၇

(ຮມ່ວມປະກູງຈກຕາຍ ຕົຕືໂຍ ກາໂໂຄ/ໜ້າ ๓ - ๔)